

પ્લેગનો સંદેશ

યાને

મારું સ્વપ્ન.

લેખક

લક્ષ્મણ સખારામ દેવળાલીકર.

બુધ્ધાલય, સ્ત્રીમિત્ર, રાયલ ઈંગ્લીશટીયર (હિંદી ભાષા)

હરો વિક્રમચરિત્ર, કમળા, સુશિલા, ઇં ઇં નો

કર્તા, માણ સખ એડીટર કચ્છકેસરી, જૈન

(મુંબઈ) એડીટર પ્રભાકર.

પ્રકાશક

પ્રભાકર વિનાયક અને કંપની.

કલોલ નૌરધન ગુજરાત.

(સર્વ હક્ક સ્વાધિન રાખ્યા છે.)

શ્રી સત્યવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શ્રી. સાંકલચંદ હરીલાલે

છાપી પાંચકુવે નવે દરવાજે-અમદાવાદ.

બોરીસણા પ્લેગ કેમ્પ.

સંવત ૧૯૭૪.

સન ૧૯૧૮.

આશુતિ ૧ લી.

પ્રત ૨૦૦૦.

કિંમત દોઢ આનો.

અર્પણપત્રિકા.

તી. પુરમપુજ્ય શ્રી સદ્ગુરુ ભક્ત
વિનાયકરાવ સખારામ દેવળાલીકર વઘીલ.

કલોલ-રાજ્ય વરોદરા.

ભજન, પ્રતિષ્ઠા, અને લોકાપવાદની ખીલકુલ દરકાર નહી કરતા, અંતર આલ સંપૂર્ણ પ્રેમ, શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસથી આપ સદા સર્વદા નિયમિત શ્રીકૃષ્ણ ભજન કરી, જ્ઞાસુ પાસેથી કરાવી, ભક્તિ માર્ગનો પ્રસાર કરવા નિઃસ્વાર્થ પ્રયત્ન કરો છો. અનેક કષ્ટ અને વિદ્વેતાની સામે થત પ્રતિવર્ષે વખત નામ યજ્ઞ-અખંડ નામ સ્મરણ સમાહ-કરો છો, કરાવો છો. મને સુવિદ્યાથી સુસંસ્કારી કરી છેવટે આત્મોન્નતિનો અમુલ્ય રાજમાર્ગ બતાવ્યો છે. ૪૦ ૬૦ ઉપકારના સ્મરણાર્થ આ નાનકડો “સદેશ” પ્રેમથી પુજ્ય બુદ્ધિપૂર્વક આપને અર્પણ કરું છું.

મુ. ભોરીસણા
પ્લેગ કેમ્પ.

આજ્ઞાકિંત સેવક.

તા. ૧-૧-૧૮.

લક્ષ્મણ સખારામ દેવળાલીકર.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૩૨૧ દર્શાવ

પુસ્તકનું નામ યલોગાનો સંદેશ

વિષય ૪ - : ૬

પ્લેગનો સંદેશ

યાને

મારું સ્વપ્ન.

રાત્રિના નવ વાગી ગયા હતા. શુકલ પક્ષ પોણિમાના પૂર્ણિ-
ચંદ્રનો શુભ શિતળ પ્રકાશ વ્યાકુળ વ્યાકુળ અને ભયભિત થયેલા
જન સમૂહને આનાદિત અને શાંત કરતો હતો. શહેર બહાર ઉઘાડી
જગોપર વાતાવરણમાંથી ઝુંકાતી શિતળ પવનની થંડી મંદ મંદ લહેરો,
શિયાળાની રાત્રિના પહેલા પહોરની થંડીમાં વધારો કરતી હતી. મે-
દાનમાં થોડા થોડા અંતરે પણ, મોટા વિસ્તારમાં બાંધેલા માંડવા અને
ઝુંપડાંઓનો દેખાવ ચંદ્રના શુભ પ્રકાશથી કાંઈક વિચિત્ર પણ મનો-
હર દેખાતો હતો. પવિત્ર આર્ય ભૂમિના અસંખ્ય માન્યસો, દીર્ઘકા-
ળથી લોહી ચુસી લેવા છતાં, તૃપ્ત નહીં થનાર મહાન કુર રાક્ષસ,
પ્રત્યક્ષ ચમદૂત રૂપી પ્લેગની ભીતિથી, મૃત્યુના ડરથી, ગામ અને
શહેરમાં રહેવાના મકાનો છોડી, જીવનું રક્ષણ કરવા નાશી આવેલ
જન સમૂહ, ઝુંપડાં અને ઝુંપડાંની બહાર, જૂદા જૂદા વ્યવસાયમાં
ગુંથાયો હતો. ભોજન કર્યા પછી ફેટલાક જાપાનીઝ જીનતાન, કલક-
તાનું તાંબુલ વિહાર, અને કલોલની રાજવંશી મસાલેદાર સોપારી યુક્ત
પાન આવતા સગાવાહલા અને મિત્રો સાથે નકામાં તડાકા મારતા

હતા. કેટલાક લહેરીલાલા માણસ જાતપર આવી પડેલ સંકટ તરફ દુર્લક્ષ કરી ઝુંપડાંની બહાર ખાટલા પર બેસી ગંજીના પત્તા રમતા હતા. દેશી અને વિદેશી ઔષધોની સંપૂર્ણ યોજના કરનાર નામાકિત પદ્ધતિધર ડૉક્ટર અને વૈદ્યોની ખંત તથા કાળજી ભરી સારવારમાં રાખી, ખાટલીથી ભરી ઔષધો પાયા છતાં પણ પ્લેગના ઝેરી પંજામાં સપડાયલા પોતાના સગાઓના વિયોગ માટે કેટલાક દયાજનક રૂદ્ધ કરતા હતા. પહેંતેનો ખાડો ભરવા, વિષારી જંતુઓથી વિપ્લવ થયેલ શહેરની હવામાં આખો દિવસ પરતંત્ર રહી, યોગ્ય ફરજ બજાવ્યા છતાં, શેઠ કે અમલદારને સંતોષ ન થવાથી, કેટલાક તેમની વિરુદ્ધ ટીકાઓ કરતા હતા, અને કેટલાક તેમની પ્રસન્નતાથી પુલાઈ જઈ પ્લેગના સંકટ સમયે પણ આનંદિત થતા હતા. ઝુંપડાં આગળ પડેલા ખાટલાપર કેટલાક ચતાપાટ સુષ્પને જમણા હાથમાં ઝાલેલી મૃત્યુલોકની રેડલેમ્પ સીગારેટની ધુણી, મોંમાંથી ઉંચે પુકી, આકાશમાંનો ચંદ્ર અને તારાઓને તેના અપ્રતિમ સ્વાદ માટે લલચાવતા હતા. મરતકપર ભમતા પ્લેગના સુદર્શન ચક્રની ખીલકુલ દરકાર નહીં કરતા, કેટલાક વેપારીઓ હિંમત ભર્યા ચોંકાવનાર વાયદાના વેપારના સવારે કરવાના સોદાઓની સંકલના કરતા હતા. ખુશામતખોરો અને હાજી હાજી કરનારાઓથી સદા વીટળાયેલા, દ્રવ્યની ગરમીથી ગરમ થયેલા શ્રીમંતો, એકલાજ આરામ ખુરશીપર બેસી વર્તમાનપત્રોમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ પ્લેગની મરણ સંખ્યા ગણી કંપી ઉઠતા હતા. આગળ પાછળ સીપાઇઓ દોડાવતા, જન સમૂહની સલામપર સલામ લેતા, મૃત્યુ લોકના ગુન્હેગારને કાળાગ્રહની શિક્ષા ફરમાવનાર સત્તાધીશો, પ્લેગના સપાટાથી ડરીને સુંદર તંબુઓમાં સંતાઈ અંત્રેજ દૈનિક વૃત્ત પત્રો વાંચતા હતા. પ્રસિદ્ધ હેરકટીંગ શોપમાંથી સુધરેલી ઇલેક્ટ્રીક પ્રમાણે કપાવેલા સુંદર કાળા કેશ કલપથી છવાયેલાનાનકડા

મસ્તકમાંની સ્મરણ શક્તિમાં કાચદાના મોટામોટા પુસ્તકોનો સાર
 ભરી રાખી, અસ્ખલિત વક્તવ્ય શક્તિથી દુનિયાને ચોંકાવનાર વકીલો,
 એસ્ટ ક્વાલીટીના સુંદર કિંમતી ચસ્મા નેત્ર પર ચઢાવી, હઠીલા
 રોગને હઠાવવા ખાત્રી ભર્યા પ્રીરકીપશ્ચન લખનાર ડૉક્ટરો, સહસ્ત્ર-
 પુટી અશ્રિક ભસ્મ ખનાવનાર વૈદ્યો, અને અન્ય સર્વ કોઈ અતિ
 નાનકડા પ્લેગના જંતુઓથી ડરીને ઝુંપડાં, માંડવા કે બંગલાઓમાં
 સંતારી રહ્યા હતા. દેશભક્ત, રાજ્યભક્ત, લેખક, કવિ ઇત્યાદિ
 મનગમતા વિષયોની ચર્ચા કરતા હતા. ડોશા ડોશીયો તાપણીએ બેશી
 તાપતા હતાં. નિર્દોષ નાનાં બાળકો શાંત નિદ્રામાં ધોરતા હતાં, યુવાન
 સ્ત્રીયો પતિશયા પાથરી વાતોડીયા અને રમતીઆળ પતિના આગ-
 મનની રાહ જોતી જોતી અર્ધ નિદ્રાવશ થઈ ઝોલા ખાતી હતી.
 પ્લેગના હળાહળ વિષારી જંતુઓના વિષને પણ અમૃત દ્રષ્ટિથી અ-
 મૃતમય ખનાવનાર, કાળા ભયંકર પ્લેગ રાક્ષસને એક ક્ષણવારમાં
 છુંદી નાખનાર, ચંદ્ર સુર્ય ઇત્યાદિ આકાશ મંડળપર સત્તા ચલાવનાર,
 પંચમહાભૂતોને ચર્ચામાં રાખી આશ્વિન રાખનાર, સકળ વિશ્વના
પાલક પરમાત્માનું, મોટા વિસ્તારમાંના ઝુંપડાંઓમાંથી ધણાજ થોડા
 માણસો સ્મરણ કરતા હતા. પ્રભુના કેટલાક ભકતો હાથમાં મંજીરા
 લઈ પરમાત્માના ભજનો ગાતા હતા. કેટલાક દ્વારમોતીયમના સુર
 સાથે નાટકોના ગાયનો લલકારતા હતા. “બગડેલી હવામાં રહીશ તો
 પ્લેગ મને ખાંધ જશે” એ ધારિત્રી હું પણ જળાશય આગળના
 એક ઝુંપડામાં રહેતો હતો. મારા પાડોશીઓની લિન્ન લિન્ન મન
 ગમતી કાલક્રમણાનું નિરિક્ષણ કરતો હું ઝુંપડાની બહાર એક-
 લોજ ખાટલાપર પડી રહ્યો હતો. મારા મસ્તકમાં મરકીના
 અનેક વિચારો દોડા દોડ કરી રહ્યા હતા. “ડૉક્ટરો અને વૈદ્યોને નહીં
 ગાંઠનાર, કવારંટાઇન, ડીસેનેક્કટ, ઇનઑક્યુલેશન, ધુપ ધુમાડા,

સ્થળાંતર છત્યાદી કાઠ પણ ઉપાયો અને દીર્ઘ પ્રયત્નોને આધિન નહીં થનાર પ્લેગ તે કેવો રોગ હશે ? આ ભયંકર ઉપદ્રવ હિંદુસ્થાનને ક્યારે છોડશે ? છત્યાદિ વિચારોથી મને નિદ્રા આવતી નહોતી. આકાશમાંના ચંદ્ર સામુ જોઈ ધડીતાર મહાન પ્રભુની અગમ્ય શક્તિની કલ્પના કરતો કરતો, ડાબે જમણે પાસે આમતેમ ફરી નિદ્રાદેવીને આગમન કરવાનું આમંત્રણ કરતો હતો. પંજાબ મેલની ઝડપ કરતા પણ વધારે જોરમાં ચાલતા મારા મસ્તકમાંના વિચાર પ્રવાહને અટકાવી, આત્મ લેવા કેટલો વખત આંખો મીચીને હું પડી રહ્યો. બાર વાગ્યાનો સમય થતા થંડીએ સર્વત્ર પોતાનું સામ્રાજ્ય સ્થાપી દીધું મારા પગ આગળ પડેલી ફતી તળાઈ ઓઢ્યા પછી થોડી જ વારમાં હું નિદ્રાને સ્વાધિન થયો. દિવસે અને ઉંઘતા અગાઉ મસ્તકમાં ભમતા વિચારો સ્વપ્નામાં પણ સન્મુખ આવી ઉભા રહે છે એ નિયમાનુસાર હું સ્વપ્ન સૃષ્ટિનું અવલોકન કરવા લાગ્યો.

એક વાગ્યાના સુમારે પવન જોરથી ફુંકાયો. વૃક્ષોનાં ડાળાં એ ખડખડ અવાજ કર્યો. દોરડાથી મજબુત બાંધેલાં ઝુંપડાં હાલતા દેખાયાં. જમીનપરની ધૂળ પવન સાથે મળી, ઉંચે ચઢી વર્ષાંકુતુના આરંભમાં થતા મોટા મોટા વા વંટોળીઆ જેવા એક અતિ મોટા પવનના સપાટા સાથે, હું અંધર ઉડી એક મોટા પર્વત પર જઈને પડ્યો. થોડીજ વારમાં પવન શાંત થયો. પર્વતપરનો ભયંકર દેખાવ અને વ્યાઘ્ર સિંહાદિ હિંસક પ્રાણીઓનો ભયંકર ધ્વનિ સાંભળતાં જ હું ભયથી થરથર કંપી ઉઠ્યો. બીકથી મુક્ત થવા એક ગુફામાંથી બીજી ગુફામાં નાસતાં નાસતાં આસરે અરધા કલાક પછી પર્વતપરની એક ઉંચાડી જગા પર જઈ ચઢ્યો. સામેની બાબુએ ઉભો કરેલો એક ભવ્ય મંડપ મારી નજરે પડ્યો. કલકત્તા, મુંબઈ જેવા મોટા મોટા શહેરોમાં પણ કાંઈ દિવસ નહીં જોયેલ એવો તે

લબ્ય મંડપ જોઈ હું આશ્ચર્ય ચકિત થયો. ધીમે ધીમે હું મંડપના
 દ્વાર પાસે ગયો તો ત્યાંના લયંકર દેખાવ મારી દૃષ્ટિએ પડ્યો. લયંકર
 આકારના કાળાભોર સિપાઇઓ વિચિત્ર પોશાક પગીરી ત્યાં પહેરો
 ભરતા હતા. મને જોતાંજ એક સિપાઇ મોટેથી બોલ્યો “ અરે મૃત્યુ
 લોકના માનવી તું અહીં ક્યાંથી આવ્યો? સિપાઇઓ આને ઉચકી
 પર્વતની નીચે ફેંકી દો.” સિપાઇનો લયંકર ધ્વનિ અને હુકમ સાંભ-
 ળતાંજ હું કાવરો બાવરો થઈ ગયો અને હાથ જોડી બોલ્યો “મહારાજ
 ક્ષમા કરો હું અહીં પવનના વંટોળીઆ સાથે તણાઈ આવ્યો છું.
 મને મારા ઝુંપડા તરફ નીચે પાછો મોકલશો તો આપનો અત્યંત
 આભારી થઈશ.” થોડીવાર વિચાર કરીને સિપાઇએ જવાબ આપ્યો.
 “ ઠીક અંદર આવ અને સામેના ખુણામાં ગોઠવેલા હથીયારોની
 પાછળ સંતાઇને ઉભો રહે. આજના દરબારની મઝા જોઈ પછી તારે
 રસ્તે ચાલ્યો જાશે ” સિપાઇનો પ્રતિ ઉત્તર સાંભળી હું થોડાક શાંત
 થયો અને મને ખતાવેલા ખુણામાં ગોઠવેલા હથીયારો પાછળ સંતા-
 ઇને ઉભો રહ્યો. મંડપની અંદરની બાજુ ચિત્ર વિચિત્ર વસ્તુઓથી
 સજ્જગારી હતી. મંડપના મધ્ય ભાગમાં બે ઉંચા સિંહાસનો ગોઠવ્યા
 હતાં. સિંહાસનની ડાબી જમણી બાજુએ હારખંઠ સુદર ગાલીચા-
 વાળી ખુરશીઓ ગોઠવી હતી. દરેક ખુરશીપર સોના રૂપાના છત્રો
 લટકતાં હતાં. સિંહાસનપરના રત્ન જડિત છત્રો તીવ્ર ગતથી ગોળ
 ફરતાં હતાં. હું મંડપમાં દાખલ થયા પછી અરધા કલાકે ચિત્ર
 વિચિત્ર લયાનક પુરૂષો આવવા લાગ્યા. થોડીજ દારમાં બે સિંહાસન
 સિવાયની સર્વ બેઠકો ભરાઈ ગઈ. મંડપમાં બેઠેલા વિક્રાળ પુરૂષો
 નો રંગ કાળો ભાર હતો. આર્યશ્રમીના લોકોનું લોહી ચુસવાથી
 સર્વના મોં લાલ ચોળ દેખાતાં હતાં. કેટલાકના પગ ટુકા હતા ત્યારે
 કેટલાકના હાથ લાંબા હતા. કોઈ દશ હાથ ઉંચા હતા તો કોઈ અતિ

ઠીંગણા પણ હતા. સર્વનાં પેટ મોટાં અને પાવડા જેવા દાંત
 હોઠની બહાર દેખાતા હતા સર્વ પુરૂષોએ શરીર પર લાલ રંગનાં
 વસ્ત્રો પહેર્યા હતાં. કેટલાક ઉઘાડે મસ્તકેજ બેઠા હતા. કેટલાકે
 મસ્તક પર મનુષ્યની ખોપરીઓ મુકી હતી. એ વિચિત્ર દરબારી-
 ઓનો દરબાર જોઈ હું ભયથી કાંપતો હતો તોપણ હું ધણો હસી
 પડ્યો. મહા મુશીબતે મારા હાસ્યને દબાવીને બંને દાંત વચ્ચે હોઠ
 જોરથી ઝાલી હું ગુપ્તગુપ્ત બિભો રહ્યો. દરબાર ભરાયા પછી પ્લેગ
 અને તેની સ્ત્રી ગાંઠ બાઘ મડપમાં આવી દાખલ થયાં, અને સિં-
 હાસન પર બેઠાં. પ્લેગનું શરીર કાળું, મુખ લાલ અને જીભ છાતી
 પર લપટતી હતી. ગળામાં યુવાન માણસોના મસ્તકનો હાર પહેર્યો
 હતો. ગાંઠબાઘ પણ તેને શોભે તેવી કાળી ડાકણ જેવી લાલ મુખ-
 વાળીજ હતી. તેણે ગળામાં યુવાન સ્ત્રીઓના મસ્તકનો હાર પહેર્યો
 હતો. બંને સિંહાસનપર બેઠા પછી સર્વ દરબારીઓએ તેમને સાતવાર
 નમન કર્યું. પછી વારાંગનારાઓનો નાય શરૂ થયો. નૃત્ય બંધ
 થયા પછી પ્લેગજીએ પૂછ્યું “કેમ તાપીદાસ હિંદમાં મારા
 સામ્રાજ્યની ફેરી વવરણ ચાલે છે” ? તાપીદાસ ઉભા થઈ
 હાથ જોડીને બોલ્યાં “કૃપા સાગર, મૃત્યુલોક આપના અમલથી
 કચરાઈ ગયું છે. આપનું નામ સાંભળતાજ અજ્ઞાન બાળક પણ ભ-
 યથી ખેશુદ્ધ થઈ જાય છે. ગાંઠબાઘની મદદથી અત્યાર સુધી મેં
 અસંખ્ય માણસો અત્રે ધસડી આણ્યા છે. આપણી એકત્ર સંહાર
 શક્તિ આગળ મૃત્યુલોકના સર્વ ઉપાયો નકામા થઈ પડ્યા છે. યુવાન
 સ્ત્રી પુરૂષો, જેના પર આખા કુટુંબનો આધાર હોય તેવા મુખ્ય
 માણસોને મેં પ્રથમ ઝડપી લીધા છે. જ્યાં પ્રવેશ કર્યો ત્યાં ઉજડ
 મેદાન જેવું કરી દીધું છે. આપણો અમલ ચલાવવામાં (હાથ લાંબો
 કરી) આ ચાંચડદાસ, મચ્છરબાઘ, ગંદકીબાઘ, દુર્ગંધબાઘ, વાગેરેએ

અમુલ્ય મદદ કરી છે માટે તેમને યોગ્ય અક્ષિપ્ત આપી તેમની કદર કરવા વિનંતી છે.” તાપીદાસ બેઠા પછી જંતુદાસ બોલ્યા “દયાનીધિ આપના કાળચક્રથી બચવા મૃત્યુલોકના માણસો શહેર છોડી ઝુંપડાંમાં અરાધ રહે છે, ઉઘાડી જગો પર ખુલ્લી હવામાં અધિક્ષા બંગલામાં સંતાઈ જાય છે પરંતુ સાત પાતાળમાં પણ જમીને અમો માણસોના શરીરમાં પ્રવેશ કરીએ છીએ. અમેને ફેલાવવામાં ચાંચડદાસ, મચ્છરભાષ, વીગેરે અમુલ્ય મદદ કરે છે માટે તેમને યોગ્ય ઇનામ આપવા વિનંતી છે.” પછી ઉંદરજી બોલ્યા “અનાથના નાથ, અમારી એક ફર્યાદ છે કે ખરી રીતે જોતાં, આપના જંતુઓ અને જંતુયુક્ત ચાંચડનો ફેલાવો તો અમે કરીએ છીએ. આ અમારી સેવાના બદલામાં અમેને યોગ્ય ઇનામ આપવાને બદલે, ઉલટા ત્રાથી પ્રથમ અમારું જ ભક્ષણ કરવામાં આવે છે આતો મોટો અનાય થાય છે.” ઉંદરજીની ફર્યાદ સાંભળી પ્લેગજી ખડખડ હસી પડ્યા અને બોલ્યા “હા તમારી ફર્યાદ ખરી છે પરંતુ તમે માણસોને પ્રથમ ચેતાવી નસાડી મુકો છો માટે તમારો કચડધાણ કાઢવાની જરૂર છે (તાપીદાસ સામુ જોઈ) તાપીદાસ ? આ હાથ પગ બાધી આણેલા કેદીઓ કેણુ છે ? તાપીદાસે ઉભા થઈ કહ્યું “મહેરબાન, આ સ્વચ્છતાખાઈ, વેઈટવૉશજી, ડીસેનફેક્ટલાઈ. ધુપ ધુમાડદાસ દેશી વિદેશી ઓસડદાસ, નીતિખાઈ, પરોપકારજી, ઈશ્વર ભજનદાસ ઇત્યાદિ સ્ત્રી પુરૂષ કેદીઓ છે. આ ચાંડાળો મૃત્યુલોકના પક્ષમાં રહી અમેને ડખલ કરે છે. આપની મહાન સત્તાનો નાશ કરવા દીર્ઘ પ્રયત્ન કરેછે. માટે તેઓને સખ્ત શિક્ષા કરવાની જરૂર છે.” તાપીદાસની ફર્યાદ સાંભળી પ્લેગજી લાલચોળ થઈ ગયા અને બોલ્યા “ચાંડાળો, સકળ વિશ્વનો સંહાર કરવાની મારી સત્તાની આડે આવનાર તમે કેણુ છો ? આ મારા તીક્ષ્ણ શસ્ત્રથી તમારો સંહાર કરી નાખ

તાપીદાસ આ સત્ર ફેદીઓને તોપને મોઢે ઉભા કરી મારી નાખે. ”
 એ ભયંકર શિક્ષા સાંભળી સર્વ ફેદીઓ થરથર કંપવા લાગ્યા. સર્વ
 દરબાર ભયભિત થયો. પ્લેગજીના ક્રોધ આગળ કોઈનું કાંઈ ચાલતું
 ન હોવાથી સર્વ મુંગે મોઢે બેસી રહ્યા. પરંતુ એ શાંતતાનો તરતજ
 નાશ થયો. પર્વતના ઉંચા શિખરપર એક મોટો અવાજ થયો અને
 આખા પર્વતપર સહસ્ર સૂર્યના એકત્ર પ્રકાશ જેવો લખલખાટ પ્રસરી
 મયો. અવાજ થતાની સાથેજ મંડપમાં શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્મા આવી
 દાખલ થયા અને બોલ્યા “ ખબરદાર, ફેદીઓને તોપને મોઢે ઉઠાડી
 મુકનારનો આ મારા સુદર્શન ચક્રવડે નાશ કરીશ. ” શ્રીકૃષ્ણ પર-
 મા માને જોતાંજ સર્વ ઉઠીને ઉભા થયા. પ્રભુને સિંહાસન
 પર બેસાડી સર્વેએ તેમનું પુજન કર્યું. સર્વ દરબારીયો એ હાથ જોડી
 પ્રભુની આમે ઉભા રહ્યા. પ્રભુએ ફેદીઓને ખંધન મુક્ત કરાવી,
 સારાં વસ્ત્રો પહેરાવ્યાં અને પોતાની જમણી બાજુએ બેસાડ્યા. સર્વે
 એ પ્રભુનું પુજન કરી આરતી કરી અને હર્ષ પૂર્વક પ્રાર્થના બાદ
 પોતપોતાની બેઠક પર બેઠા. પ્લેગજી તરફ ક્રોધ યુક્ત નજરે જોઈ
 પ્રભુ બોલ્યા “ પ્લેગ મૃત્યુલોકમાં તેં કાળો કેર વર્તવ્યો છે. અસંખ્ય
 માણસોનું હરણ કરી ચમપુરી ભરી કાઢી છે. એટલાજથી તૃપ્ત ન થતાં
 મારા ભક્તો નો પણ સંહાર કરવા તું તૈયાર થયો. માટે મારા સુદર્શન
 ચક્રવડે તારો પ્રાણ કેમ ન લેવો ? ” પ્લેગજી હાથ જોડી બોલ્યા “ અનંત
 કોટી બ્રહ્માંડના નાયક, દયાનિધી, આપની માહા માય એ અપોને જન્મ
 આપ્યો છે. કલિયુગમાં દુષ્ટોનો સંહાર કરવા અમેને દરમાવવામાં
 આવેલ છે. પવિત્ર આર્ય ભૂમિના અસંખ્ય માણસોનું મેં ભક્ષણ કર્યું
 છે એ વાત સત્ય છે. કૃપાસાગર કલિ રાજાએ મૃત્યુ લોકમાં પૂર્ણ
 સત્તા જમાવી છે. પુત્ર પિતાનો દ્રેષ કરે છે, સ્ત્રીઓએ પાતિવ્રત્ય ધર્મનો
 ત્યાગ કર્યો છે. છગ, કપટ, ધર્ષાને મનુષ્યો પોતાનું કર્તવ્ય માને છે.

ગૌહત્યા, બાળહત્યા સ્ત્રીહત્યા ઇત્યાદિ પાપ કર્મ ધણે સ્થળે જોવામાં આવે છે. દયાસાગર, આપનું સ્મરણ કરનાર આપના બકતો ધણાજ થોડા છે. ઉદર ભરવા મનુષ્યો રાત્ર દિવસ અનેક જાતનાં કામ કરે છે પરંતુ આપના પવિત્ર નામનું સ્મરણ કરવા નિયમિત અડધે કલાક પણ તેમને વખત મળતો નથી. મને હાંકી કાઢવા, મારો નાશ કરવા, મૃત્યુલોકના માણસો દીર્ઘ પ્રયાસ કરી રહ્યા છે. અનેક શોધો કરી અખતરા અજમાવે છે. મારા કાળા ફેરથી બચવા દોડા દોડ કરે છે. શિયાળાની થંડી, ઊનાળાનો તાપ અને ચોમાસાનો વરસાદ સહન કરી લોકો શહેર બહાર રહે છે “ જીવીશું તો ફરી મેળવીશું ” એવા દ્રઢ નિશ્ચયે દ્રવ્ય અને વખતનો ભોગ આપી જંગલમાં જઈ રહે છે, પરંતુ મને હાંકી કાઢવાનો, એટલું જ નહીં પણ મારો સંહાર કરવાનો ખરો માર્ગ કોઈને સૂઝતો નથી. કૃપા સાગર આપને શરણે આવી સંકટ મુક્ત થવા કોઈ પાંચ મીનીટ પણ આપનું સ્મરણ કરતું નથી. જ્યાં મારો પ્રવેશ થાય ત્યાં દરેક ઘરમાં પ્રભુ નામ સ્મરણનો સવાર સાંજ ધ્વનિ નીકળે, સુંદર વાદ્યોના અવાજ સાથે દરેક જાહેર સ્થળે પ્રભુના ગુણ ગાવામાં આવે, દયા, નીતિ, પરોપકાર અને સદાચરણથી ચાલી આપના નામ સ્મરણમાં પૂર્ણ વિશ્વાસ રાખે, આચાર્યો પ્રભુ ભક્તિ કરવાનો ઉપદેશ કરે, ઉપદેશકો સ્વધર્મના અમુલ્ય તત્વો સમજાવે, શ્રીમંતો ભક્તિ માર્ગનો પ્રસાર કરવા દ્રવ્ય ખર્ચે. આગેવાનો હંમેશા ઇશ્વર ભજન કરવા બાંધણો આપે, વર્તમાન પત્રકારો ભક્તિ માર્ગના લેખોથી પેઠાના કાલમ ભરી કાઢે, ઇત્યાદિ મારા સંહારના ઉપાયો મુકી લોકો ધુમાડમાં બાઝકા ભરે છે. લોકમાં દ્રઢ નિશ્ચય, શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ નથી. પ્રભુને શરણે જનારાનો વાળ સરખો વાંકો કરવાની કોઈમાં સત્તા નથી. મહારાજ,

મૃત્યુ લોકમાં ધર્મના ઝઘડા વધી પડ્યા છે. અનેક પંથનો પ્રસાર કરવામાં આવે છે. પણ લોકો સમજતા નથી કે, વિષ્ણુવોના શ્રી-કૃષ્ણ, શૈવના શંકર, જૈનના તીર્થંકર, મુસલમાનોના પેગંબર, ક્રીશ્ચ-નોના ઇશુ ક્રાઇસ્ટ, મુર્તિપૂજકોના સાકાર, વેદાંતીઓના નિરાકાર, સર્વ આપ પોતેજ છે. આપેજ ભિન્ન ભિન્ન સ્વરૂપ ધારણ કર્યા છે. કૃપાસાગર, અનાથનાનાથ, આપનું સર્વ વ્યાપીપણું, નહીં સમજવાથી લોકોમાં ભ્રમ ઉત્પન્ન થયો છે. પ્રભુભક્તિ કરી સંપ, નીતિ, સ્વધર્મ અને સદાચરણથી ચાલનારપર મારી સત્તા ખિલકુત્ત ચાલતી નથી ” પ્લેગ ખોલી રહ્યા પછી પ્રભુએ કહ્યું, “તારી વાત ધણે અંશ સત્ય છે. મારી માયા જગતને આડે રસ્તે દોરે છે. મારા ભક્તોને મારાથી વિખુટા પાડવા પ્રયત્ન કરે છે. લોકોને અનેક ભ્રમણામાં ભ્રમાવી તેમની વૃત્તિ અસ્થિર બનાવે છે. “ ધર્મોને ધેરધાડ ” એવા કૃત્યોથી મારા પ્રત્યે અશ્રદ્ધા અને અવિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરાવે છે. સંકટ સમયે મારી ભક્તિ કરવાના તેમની શુદ્ધિનો નાશ કરાવે છે. માયાની સામે થઇ જે દ્રઢ શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસથી મારી ભક્તિ કરે છે, તેનું હું સદા સર્વદા રક્ષણ કરું છું દુષ્કાળ, મરકી, ઇ.ઇ. સંકટ સમયે આપઘોપચારાદિ માનુષિક પ્રયત્નો સાથે જે મારી ભક્તિ કરે છે, સ્વધર્મ યુક્ત શુદ્ધ આચરણથી જે ચાલે છે, દયા, ક્ષમા, શાંતી, પરોપકાર ઇત્યાદીને જે મનુષ્ય કર્તવ્ય સમજે છે, જે સદા સર્વદા માફ રમરણ કરે છે, ત્યાં તારે અને તારા સાર્થકોએ એ પ્રવેશ કરવો નહી. અનાથ અને ગરીબોને મદદ કરી સંકટ સમયે તેમનું રક્ષણ કરનાર શ્રીમંતો, સત્તા અને અમલદારીનો સદ્ઉપયોગ કરનાર સત્તાધીશો અને અમલદારો તરફ તારે જોવું પણ નહીં. જ્યાં સર્વત્ર એકે અવાજે મારી પ્રાર્થના કરી સર્વે મારે શરણે આવે ત્યાં એક ક્ષણ પણ તારે હિલા રહેવું નહીં. આ મારી આજ્ઞા અચૂત પાળજે ” પ્લેગને આ પ્રમાણે ફરમાવી પહેલા જેવાં કરોડો સૂર્યના પ્રકાશ વચ્ચે પ્રભુ અદ્રશ્ય થઇ ગયા. જાણે કોઇએ કહ્યું તેમ

અથવા તો પ્રથમથીજ જાણી ગયો હોય તેમ, પ્લેમ મારી પાસે આવ્યો અને બોલ્યો ” ઠીક તું વખતસર અહીં આવી પહોંચ્યો. જા હવે તારે સ્થળે પાછો જા.

મૃત્યુ લોકના માનવી, જા તું તારે દેશ.

કહેજે બજવા કૃષ્ણને, મારો આ સંદેશ.

સંહાર કરવા માહરો, બંને પ્રભુ દેશોદેશ;

ઉપાય છેલ્લો સમજીને, કહેજે આ સંદેશ.

“મારા પોતાના પગપર કુહાડી મારી, મારા સંચારવંશજ તને ખતાવું છું કે, પ્રભુને શરણુ જઈને અનંત કાટી બ્રહ્માંડ નાયકની ભક્તિ કરવાથી હું આર્યભૂમીને છોડી તરત ચાલ્યો જઈશ (સિપાઈ સામુ જોઈ) જા, સિપાઈ આને પર્વત નીચે ફેંકીદે.” પ્લેગની આગ્રા થતાં તરતજ સિપાઈએ મને ઉચકી પર્વત નીચે ફેંકી દીધો. બપોળી મેં ઉંઘમાં એવી ચીસ પાડી કે, “ શું છે ? શું થયું ” એમ પૂછતાં પૂછતાં મારી આજુબાજુ સુતેલા માણસો મારી પાસે આવ્યા. આખો ચોળી મેં જોયું તો હું મારા ખાટલા પર સુતેલોજ હતો.

પ્રિય વાંચનાર, તમે ગમે તે ધર્મના અનુયાયી હો, ગમે તે મુર્તિના ઉપાસક હો, પરંતુ લક્ષમાં રાખશો કે આપણે સર્વ પવિત્ર આર્યભૂમિના આર્ય પુત્રો છીએ. આપણી આર્ય ભૂમિ સાત્ત્વિક પવિત્ર ભૂમી છે. હજારો વર્ષ થયા અસંખ્ય વિદ્નો સામે થઈ આપણો જીનો સનાતન હિંદુ ધર્મ ટકી રહ્યો છે. આર્ય ભૂમિપરનો ઉપદ્રવ અને આર્ય પુત્રો પરનું પ્લેગનું સંકટ દુર કરવા, તેનો નાશ કરવા, પ્રભુ ભક્તિ કરવી એજ છેલ્લો ઉપાય છે. વ્યક્તિ તેટલી પ્રકૃતિ છે. આ વાદવિવાદના જમાનામાં એક ખીજના સિદ્ધાન્તો સામે અનેક પ્રકારના આધારો ખતાવી ઝઘડા વધારવા કરતાં સંકટ સમયે મહાન પ્રભુની આરાધના કરવી એજ સરળ માર્ગ છે. પુનામાં મરાઠી ભાષામાં પ્રસિદ્ધ થતા “ મુમુક્ષુ ” નામના સમાહિક વર્તમાન પત્રના અગ્ર વર્ણના એક અંકમાં.

દૈવિક ચમત્કાર.

જેવી એક વાત પ્રસિદ્ધ થઇ હતી. નાદોદ આદોદ નજીક નર્મદા કિનારા પર શ્રી ગરુડેશ્વર નામનું એક પવિત્ર પ્રખ્યાત સ્થળ છે. એ સ્થળમાં પ્રખ્યાત શ્રીમદ્ પરમહંસ વાસુદેવાનંદ સરસ્વતિ નામના સંન્યાસિ રહેતા હતા. વાસુદેવાનંદ સરસ્વતિના નામથી ભાગ્યેજ કોઇ અગ્નિચુ હશે. એક સમયે તેઓ શ્રી માહારાષ્ટ્રના એક ગામમાં ગયા હતા. ત્યાં એવો દૈવિક ચમત્કાર વયો કે ચમદુતોએ આવી તેઓ શ્રીને કહ્યું “મહારાજ આપ અત્રેથી અન્ય કોઇ સ્થળે જવાની કૃપા કરો.” વાસુદેવાનંદ સરસ્વતિએ પુછ્યું “મારે આ સ્થળ શા માટે છોડવું?” ચમદુતોએ કહ્યું “મહારાજ અત્રે પ્લેગ સર કરવો છે, માટે આપ અત્રેથી ખસી જવાની કૃપા કરો. ભૂત, ભવિષ્ય જાણનાર તેઓશ્રી ત્યાંથી થોડે દુર ખીજે ગામ ગયા. તેમના ગયા પછી તરતજ ગામમાં ઉંદર પડવા લાગ્યા અને પ્લેગનો આરંભ થયો. ગામના લોકોની તેમના પ્રત્યે સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા હોવાથી સર્વ તેમની પાસે ગયા અને પ્લેગના સંકટમાંથી બચવાનો ઉપાય બતાવવા તેઓશ્રીની પ્રાર્થના કરી.

શ્રીમદ્ પરમહંસ વાસુદેવાનંદસરસ્વતિએ કહ્યું “ખેતરમાં ખી પેરીએ તેમ તમારા ગામમાં પ્લેગ જતુંઓ સ્થળે સ્થળે ફેલાવવામાં આવ્યા છે. આ સંકટથી મુક્ત થવા પ્રભુને શરણે જઇ, પ્રભુની પ્રાર્થના કરવી સંકટ નિવારણાર્થ હોમ, હવન, યજ્ઞ યાગાદિ ધાર્મિક કૃત્યો કરવા”

આપણા ધર્મ શાસ્ત્રનું અવલોકન કરતા ર.૪ જણાવ છે કે સંકટ સમયે માતૃષિક પ્રયત્નો સાથે પ્રભુને શરણે જવાના માર્ગનો ધણે પ્રસંગે સ્વિકાર કરવામાં આવ્યો હતો, પણ “પોથીના રીંગણા પોથીમાં” એ ન્યાયે સાંભળે છે કોણ ?

યાદ રાખજો કે બકરી કાઢતાં ઉંટ પેસે નહીં!!

ડૉ. કૃષ્ણરાવ સખારામ દેવલાલીકર, ખી. વી.

અને એ, એ, એમ, એસ કૃત ઔષધો.

એ ચાર પુસ્તકોના પાના ફેરવી અધુરા જ્ઞાનવાળા વૈદ્યો અને ડોક્ટરોના ઔષધો આધારી રોગ મટવાને બદલે શરીર બગડે છે એ વાત ધ્યાનમાં રાખશો. ઔષધ લેતા પહેલા તમારે જાણવું જોઈએ કે ઔષધ આપનારે વૈદકશાસ્ત્રનો કયાં અને કેટલો અભ્યાસ કર્યો છે ??
૧૦૦ ગોળીયો ! એક રૂપીયાનું દવાખાનું = ૧૦૦ ગોળીયો !

શક્તિની ગોળીયો ૧૦૦ નો રૂ. ૧ ધાતુ પુષ્ટતાની ગોળીયો ૧૦૦ નો રૂ. ૧. નપુસકત્વનો નાશ કરી પૂર્ણ મરદાષ પ્રાપ્ત કરવાની ગોળીયો ૧૦૦ નો રૂ. ૧ સ્વપ્નમાં થતો ધાતુપાત અટકાવવાની ગોળીયો ૧૦૦ નો રૂ. ૧ વીર્ગને વધારનાર પૂર્ણ તાકાદ, સૌંદર્ય અને શરીરની મજબુતાઈ કરનાર ગોળીયો ૧૦૦ ની કિં. રૂ. ૧ ખાંસીની ગોળીયો ૧૦૦ ની કિં. રૂ. ૧ અવાજ સુધારનાર કંઠ સુધારક ગોળીયો ૧૦૦ ની કિં. રૂ. ૧ જીલાયની ગોળીયો ૧૦૦ ની કિં. રૂ. ૧ સર્વનું પોસ્ટ અર્ચ જીદું.

ધનામ ! ઘડીયાળ મરત ! ધનામ !

સંજીવની.

તાવ, હિદરસ, અપચન, મરડો સાંધાનું દુખવું, માથું દુખવું, પેટમાંનો વાયુ, કાન પાકવો, દાઢ દુખવી, દરાજ, ખસ, ખરજવું કબજિયાત વીગેરે સર્વ દરદોને મટાડનાર એકજ દવા સંજીવનીની એક બાટલી પાસે રાખવાથી બીજી દવાઓ લેવાની જરૂર નથી. એક શીશી લેનારને એક ઘડીયાળ ધનામ મળશે. કિં. રૂ. ૩૦૦ પોસ્ટ અર્ચ જીદું.

પ્રભાકર વિનાયકની કંપની.

કલોલ નોર્થ ગુજરાત.

તમારા સ્ત્રી પુત્રોને શામાટે નારાજ

કરો છો ?

થોડું ભાડું ને સિદ્ધપુરની યાત્રા !

થોડે પૈસે દાગીનાની હોંશ પુરી કરવી હોય તો અમારા પીંચ-ગોલ્ડ સોનાના દાગીના વાપરો. અમારા દાગીના સુંદર ઘાટના, ટકાઉ અને તદ્દન ખરા જેવાંજ છે. પીંચગોલ્ડના છે એમ સોની પણ જોળખીશકતો નથી. એક વખત મંગાવી ખાત્રી કરો. ટુંકામાં આ દાગીના એવાં સુંદર છે કે એક વખત વાપર્યા પછી ખરા સોનાના દાગીના વાપરવાની ઇચ્છાજ થતી નથી.

મોહનમાળા, હીરાકંઠી, ચંદ્રહાર, દરેક નંગ એકની કિં. રૂ. ૩ સ્ત્રીઓ માટે સુંદર બંગડી જોડ, નકશીવાળી, પેચવાળી, અને સાદી કિં. રૂ. ૩, ૩૫, ૪. જેટલો જોળ નાખીએ તેટલો શીરો ગળ્યો થશે. ખમીસના બંટન આદનો સટ એક કિં. રૂ. ૨. હાથના કડા, કોણીનું કડું, સુંદર એરીંગ જોડ, દરેકની કિંમત રૂ. ૨. ફેન્સી મનપસંદ વીંટી કિંમત રૂ. ૧૫. રાયણમાળા, મગમાળા, જવમાળા દરેકની કિંમત રૂ. ૩ રૂપાના પગમાંના સાંકળાં જોડીની કિં. રૂ. ૮, ૯, ૧૦, ધડીયાળનો છેડો રૂ. ૧૫ કેડનો કંદારો રૂ. ૩ મોતીની કાનની વાળી રૂ. ૨. હુશીયાટીયા રૂ. ૮. ખત્યાદી સર્વ પ્રકારના દાગીના મળશે. પોસ્ટ અર્થ જુદું પડશે. સર્વ માલ મળવાનું ઠેકાણું.

પ્રભાકર વિનાયકની કંપની.

કલોલ—નાર્થ ગુજરાત.

